

ת"פ 41052/11/19 - מדינת ישראל נגד עמאר מג'אהד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41052-11-19 מדינת ישראל נ' מג'אהד

לפני
בעניין: כבוד השופט אברהם רובין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאר מג'אהד

הנאשם

גזר דין

1. הכרעת הדין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע מספר עבירות של ייבוא נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן בביצוע עבירה של מכירת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר למועד הגשת כתב האישום, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הזמין הנאשם דרך אתרי אינטרנט שמקורם מחוץ לגבולות מדינת ישראל, אביזרים וחלקי נשק, זאת במטרה לספקם לאחרים בתמורה לצורך ייצור נשק.

במסגרת הייבוא האמור, נהג הנאשם לבצע חלק מההזמנות על שמו של אחר ולכתובת שונה שאינה שלו. הנאשם היה עוקב אחר המשלוחים ודואג לקבלם לידי מנג דואר הרלוונטי. לאחר שקיבל הנאשם את חלקי הנשק שהזמין הוא מכר את מקצתם לאחרים.

במסגרת הזמנותיו האמורות הזמין הנאשם גוף תחתון של רובה סער, 10 מעבירי גזים, כוונות וידיות דריכה המתאימות לרובה סער M-16 וכן 10 מוליכי בריח המתאימים לרובה סער M-16, ו-2 ידיות דריכה נוספות המתאימות לרובה סער. את האביזרים הללו החזיק הנאשם בחנותו ברחוב הנוצרים בעיר העתיקה בירושלים. הנאשם גם הזמין בדרך האמורה 10 נוקרים לרובה, אולם משלוח זה לא הגיע לידי.

בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע העבירות הנ"ל.

3. להשלמת התמונה יצוין, כי באותה פרשה הוגש כתב אישום גם נגד בן דודו של הנאשם. בן הדוד הורשע בעבירה של החזקת אביזרי נשק לאחר שהודה כי הוא אסף מסניף חנות מנטה חבילה בידועו כי זו הכילה בתוכה עשרה נוקרים המתאימים לרובה M-16. בן הדוד הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון פתוח, ונגזר עליו עונש של 85 ימי מאסר החופף את תקופת מעצרו (ראו - ת"פ 40898-11-19 מדינת ישראל נ' מג'אהד (10.11.20) לפני כב' השופט מ' לומפ).

4. תסקיר שירות המבחן

ביום 11.10.20 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, ולהלן יובאו עיקריו.

עד לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא ניהל חיים נורמטיביים לגמרי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד וקיבל תעודת תוג'ה. לאחר מכן הנאשם עבד בכנסייה ובמנזר וכן בחנות של אביו שכיום מנוהלת על ידו יחד עם אחיו. לנאשם אין עבר פלילי קודם.

בתסקיר נכתב כי הנאשם שולל חלק מעובדות כתב האישום המתוקן, ברם בדיון לפניי הובהר כי הנאשם לא מבקש לחזור בו מהודאתו וכי הוא מודה בכל סעיפי כתב האישום המתוקן. ליתר ביטחון עבר בית המשפט עם הנאשם על כל סעיפי כתב האישום, אחד לאחד, והנאשם אישר כי האמור בהם נכון. הנאשם אישר כי הזמין אביזרים המתאימים לרובה M-16, אם כי לדבריו הם נועדו במקור לרובה אוויר. יתכן כי בגין כך כתב שירות המבחן כי הנאשם שולל חלק מעובדות כתב האישום.

שירות המבחן התרשם כי התייחסותו של הנאשם לעבירה מצמצמת, וכי הוא איננו נוטל אחריות מלאה למעשיו.

לנוכח האמור הודיע שירות המבחן כי אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית לגבי הנאשם. שירות המבחן המליץ כי ככל שיוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל אזי תילקח בחשבון העובדה שזו מעורבותו הראשונה בפלילים.

5. טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את הפוטנציאל ההרסני שיש לעבירות נשק על שלום הציבור ובטחונו. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת כי יש להחמיר את הענישה בגין עבירות נשק.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שהנאשם הזמין כמות גדולה של אביזרים אשר יכלו לשמש מספר כלי נשק. לטענת ב"כ המאשימה מדובר בנאשם מתוחכם שהזמין את האביזרים באמצעות האינטרנט תוך שימוש בשמות בדויים, וזאת במטרה למכור אותם. על רקע הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם שינוע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. לנוכח עברו הנקי של הנאשם ולנוכח הודאתו הסכימה ב"כ המאשימה כי יש למקם את עונשו בתחתית המתחם.

6. טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם טען כי יש להביא בחשבון שמדובר באביזרים שנועדו במקור לרובי אוויר שמעוצבים כרובי M-16, אם כי אין חולק על כך שניתן להרכיב אותם גם ברובה M-16 רגיל. ב"כ הנאשם טען כי בפועל הנאשם לא מכר את האביזרים

לאיש. יוער כבר עתה, כי טענה זו מנוגדת לאמור בסעיף 3 לכתב האישום.

ב"כ הנאשם עמד על עברו הנקי של הנאשם ועל כך שעד לביצוע העבירות הוא ניהל חיים נורמטיביים.

ב"כ הנאשם טען כי אין לייחס חשיבות רבה מדי לכך ששירות המבחן לא המליץ לשלב את הנאשם בהליך טיפולי כלשהו. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לא סובל מהתמכרות כלשהי ועל כן הליך טיפולי איננו נדרש כלל בעניינו.

לסיכום טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בטעות חד פעמית של הנאשם, וכי בהתחשב בעונש שנגזר על שותפו לעבירה - בן דודו - הרי שיש לגזור על הנאשם עונש של 3.5 חודשי מאסר אשר יחפפו את התקופה בה שהה הנאשם במעצר.

בתום הדיון מסר הנאשם את דבריו. הנאשם הביע צער על הטעות שעה, וציין כי הוא אמור להתארגן בעוד מספר חודשים, וכי שאיפתו היא להתחיל חיים חדשים.

דין והכרעה

7. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

נפסק לא פעם, כי עבירות הנשק הן עבירות חמורות, אשר פוגעות בערכים המוגנים שעניינם חיי אדם ושלמות גופו של אדם, וכן בערך המוגן של שמירת הסדר הציבורי. עמד על כך בית המשפט בעניין **בראנסי**:

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלומו הציבור וביטחונו..... חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממשי, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר (ראו למשל: ע"פ 1397/19 מדינת ישראל נ' חמאיל, פסקה 13 (12.9.2016) (להלן: "עניין חמאיל"); עניין חסון, פסקה 10).

החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה.... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי...."

(ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.18)).

וכן נפסק בעניין הייבי כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדן, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השנייה או השלישית. הימצאו של נשק בידים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל".
(ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי (18.12.11)).

בעניין **סלימאן** עמדה כב' השופטת ארבל על מדרג עבירות הנשק לפי חומרתן:

" בענייננו מדובר בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא - עבירות המצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק; וכן בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, המצויות במעמד ביניים מבחינת חומרתן היחסית, כאשר מעליהן ניצבת העבירה של ייצור, יבוא או סחר בנשק."
(ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14)).

בהמשך לכל האמור לעיל נפסק, כי בכפוף לנסיבות כל מקרה ומקרה הענישה בעבירות נשק צריכה לכלול בדרך כלל רכיב של מאסר בפועל (ראו - ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס (19.4.04); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.09); ע"פ 9702/16 אילוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.17)).

בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית. מדובר אמנם בעבירות חמורות של יבוא וסחר בנשק, אך מדובר בייבוא של אביזרי נשק ולא בייבוא כלי נשק שלמים.

8. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

בגזר דינו של שותפו של הנאשם סקרה כב' השופטת לומפ את הפסיקה הנוהגת בעבירות של החזקת נשק ותחמושת. ואולם, יש להזכיר כי השותף הורשע בעבירה של החזקת אביזרי נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין שעונשה 3 שנות מאסר, בעוד שהנאשם שלפני הורשע במספר עבירות של יבוא נשק ובעבירה של מכירת נשק, עבירות לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין שעונשן עומד על 15 שנות מאסר.

המאשימה הפנתה בטיעוניה למספר גזרי דין שעסקו בעניינם של מי שהורשעו בעבירות של סחר בנשק, ונקבעו בעניינם מתחמי ענישה של 2 עד 5 שנות מאסר.

בע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.8.18), נדון עניינם של מספר נאשמים שהורשעו בעבירות של סחר בנשק ונגזרו עליהם עונשים של עד 8 שנות מאסר. מבין נאשמים אלו ניתן ללמוד לענייננו מהעונש של 24 חודשי מאסר אשר נגזר על נאשם 9, שהורשע בעבירה של סחר באקדח ובתחמושת, ומהעונש של 20 חודשי מאסר בפועל שנגזר על נאשם 15 שהורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק בגין מעורבותו בעסקה למכירת שלושה תתי מקלעים מסוג קרלו לסוכן משטרת. יצוין כי לנאשם 15 היה עבר פלילי רלוונטי. עם זאת יש לתת את הדעת לכך שבענייננו הנאשם מכר הנאשם אביזרי נשק ולא כלי נשק שלמים.

בע"פ 4154/16 **דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.17), נדון עניינו של מערער אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק - אקדח ורובה ציד מאולתר - ובעבירות של החזקת נשק, ונגזר עליו עונש של 45 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה.

בת"פ (מחוזי-ים) 34003-04-18 **מדינת ישראל נ' עג'אג'** (24.1.19), הורשע הנאשם בעבירה אחת של סחר בנשק - אקדח עם מחסנית ותחמושת - ונגזר עליו עונש של 22 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-ים) 35186-03-18 **מדינת ישראל נ' קאסם** (24.1.19), הורשע הנאשם 1 בעבירה של עסקה בנשק - תיווך בעסקת מכירת אקדח - ואילו הנאשם 2 הורשע בעבירה של סחר בנשק - מכירת האקדח. בהתחשב בכך שלנאשם 1 היה עבר פלילי ובכך שלנאשם 2 לא היה עבר פלילי ושהוא ניהל אורח חיים נורמטיבי עד להרשעתו, נגזר על שני הנאשמים עונש זהה של 24 חודשי מאסר בפועל.

ולבסוף, בת"פ (מחוזי-ים) 11104-07-19 **מדינת ישראל נ' עוידה** (26.8.20), הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק - ניסיון לייבא לישראל אקדח שנרכש באמצעות אתר אינטרנט הפועל ברשת האפלה - ונגזר עליו עונש של תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

יצוין כי רוב גזרי הדין הנ"ל, אליהם הפנתה המאשימה, חמורים בנסיבותיהם מהמקרה שלפניי שכן הם עסקו במי שסחר בכלי נשק מושלמים, ולא באביזרי נשק.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בת"פ 59812-02-16 **מדינת ישראל נ' בוזגלו** (15.3.18), שם הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות של סחר בנשק - מכירת אקדח ותחמושת תמורת ₪ 8,000 וארבע מנות סם מסוג הרואין - וכן בעבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעה כוזבת, ונגזר עליה עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עונש מקל זה נומק בכך שהיה מדובר בנאשמת בת 50, נעדרת עבר פלילי, אשר במהלך ההליך עברה תהליך שיקומי ארוך ומשמעותי במסגרתו היא נגמלה מסמים ומהימורים והחלה לנהל חיים נורמטיביים.

העולה מהמקובץ הוא שהענישה שנגזרה בעניינם של מי שסחרו בכלי נשק מושלמים, להבדיל מסחר באביזרי נשק, נעה סביב שתי שנות מאסר עם חריגים לחומרה ולקולה בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה.

9. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

העבירות בהן הורשע הנאשם היו פרי של תכנון מוקדם. הנאשם טרח לייבא את אביזרי הנשק מחו"ל באמצעות האינטרנט והדואר, תוך שימוש בשמות ובכתובות שנועדו להסוות את זהותו כמזמין האביזרים.

יש להביא בחשבון כי הנאשם לא רק ייבא את האביזרים (סעיפים 1-2 לכתב האישום המתוקן), אלא הוא גם מכר את מקצתם (סעיף 3 לכתב האישום המתוקן). מבחינת פוטנציאל הנזק של העבירות שביצע הנאשם יש להביא בחשבון כי הנאשם לא ייבא ולא סחר בכלי נשק מושלמים אלא באביזרים בלבד, אשר מטבע הדברים סכנתם פחותה יחסית בהשוואה לסכנה הגלומה בכלי נשק שלמים. אשר לנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם, קשה להעריך את שיעורו של נזק זה כיוון שאין בידי המאשימה מידע לגבי זהות רוכשי חלק מהאביזרים ולגבי השימוש שהם עשו בהם. על כן אין להניח כי הנזק שנגרם בפועל עולה על הנזק שהיה צפוי באופן טבעי כתוצאה מביצוע העבירות.

בטיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם כי הנאשם ביצע את העבירות "עבור" בן דודו, אשר כאמור לעיל גם הוא הועמד לדין והורשע (עמ' 8 ש' 15-16, עמ' 10 ש' 17). לטענה זו אין תימוכין בעובדות כתב האישום, ומכל מקום אין בה כדי להפחית מחלקו של הנאשם בביצוע העבירות בהן הוא הורשע, עבירות שלפי כתב האישום הוא ביצע לבדו.

אין בכתב האישום טענה לפיה הנאשם ביצע את העבירות ממניע בטחוני או לצורך קידום מיזם פלילי כזה או אחר. על פי כתב האישום הנאשם החזיק את אביזרי הנשק בחנותו ומכר את חלקם. מכאן, שהמניע לביצוע העבירות היה מניע כספי גרידא. פשיטא שמניע כספי איננו מצדיק ביצוע עבירות נשק, אולם יש במניע זה מימד מעט קל יותר של חומרה בהשוואה לייבוא ומכירת נשק ממניעים ביטחוניים או פליליים.

הנאשם בן 37, ולאור טיב העבירות אין ספק שהוא היה מודע באופן מלא לפסול שבמעשיו.

10. לעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון גם את העונש שנגזר על בן דודו של הנאשם, אם כי נדגיש כי בן הדוד הורשע בביצוע עבירה אחת בלבד, שהעונש הקבוע בצידה עומד על 3 שנות מאסר. מדובר אם כן, בעבירה הרבה פחות חמורה מהעבירות שבהן הורשע הנאשם שלפניי, שהעונש בצידן הוא 15 שנות מאסר. גם נסיבות ביצוע העבירה על ידי בן הדוד הרבה פחות חמורות, שכן הוא החזיק רק בסוג אחד של אביזרי נשק ולא במספר סוגים כפי שעשה הנאשם שלפניי.

11. לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

12. העונש המתאים

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מצדיקות למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

כאמור לעיל, מדובר בנאשם בן 37, ללא עבר פלילי, אשר עד לביצוע העבירות ניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. שקלתי אם יש באלו כדי להצדיק הסתפקות בעונש של שניים וחצי חודשי מאסר, אשר יחפוף את תקופת מעצרו של הנאשם, כפי שביקש ב"כ הנאשם, ברם אני סבור כי עונש כזה לא יביא לידי ביטוי הולם את חומרת העבירות שביצע הנאשם בכלל, ואת חומרתן בהשוואה לעבירה בה הורשע בן הדוד בפרט.

יחסו של הנאשם לעבירה מעט מצמצם, כאמור בתסקיר שירות המבחן, אולם הודאתו של הנאשם מלמדת על קבלת

אחריות מסוימת מצדו של הנאשם על מעשיו.

בקביעת העונש יש להביא בחשבון כי הנאשם היה עצור במשך חודשיים וחצי, וכי לאחר מכן הוא שוחרר בתנאים שהוקלו עם הזמן.

יתר הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין אינן רלוונטיות לענייננו.

13. אשר על כן, ולאחר שהבאתי בחשבון את מלוא תקופת מעצרו של הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת נשק.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 26.4.21 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אדר תשפ"א, 15 פברואר 2021, בנוכחות הצדדים.